

VYDÁVÁ ČSL. STRANA NÁRODNĚ SOCIALISTICKÁ VE FRANCII

---



---

ROČNÍK : II.

PARÍŽ - ČERVENEC - 1952

ČÍSLO : 2.

ŘÍDÍ REDAKČNÍ KRUH.

CENA : FRS.

# BOHOVÉ KOUZLA ZBAVENÍ

ALOIS ČÍŽEK

Rok trvající zápas mezi sedmnáctkou a třináctkou, t. j. mezi Radou a Výborem ve Washingtoně skončil jmenováním 24 členného sboru, v němž mají obě strany stejně početné zastoupení. Nelze zavíratí očí před neúprosným faktem, že v tomto případě jde o naprosté vítězství třináctky. Pro toto své tvrzení mám po ruce důvody, které oprávněnost mého názoru jen potvrzují. Především musí být každý překvapen tím, že sedmnáctičlenná většina se spokojila stejným zastoupením, jako slabší třináctka. Ba zapomělo se i na to, že to byli právě zástupci třináctky, kteří svým neukázněným postupem, jsoucím v naprostém rozporu s demokratickými principy, jimi tak často hlásanými, rozbili dřívější jednotu. Velmi zajímavým zjevem je i to, že si "soupeři" vyměnili úlohy. Sedmnáctka, která hájila vždy princip zastoupení politických stran -- přenechala tuto funkci třináctce, hlásající až dosud kult osobností. Čiperní zástupci třináctky postavili do pole team, který má ve své sestavě zástupce všech politických stran, i když zástupce někdy velmi pochybné, jako Dr. Feierabend a Dr. Rašín. Stručně řečeno -- prohráli zástupci sedmnáctky vše, co se v daném případě prohrát dalo. Byl obětován i Dr. Šabo, věrně sloužící člen sedmnáctky, přes to, že se jeho kandidatura dala lehce uhájit vzhledem k tomu, že třináctka prosadila oba své členy strany Slobody. Tím osobně tento výsledek nijak nepřekvapil. Měl jsem loňského roku možnost na místě posoudit šance obou táborů. Po svém návratu do Evropy pokládal jsem za svou povinnost upozornit na nebezpečí se strany třináctky, které jsem spatřoval v jejich daleko větší pružnosti a sehranosti celku.

Síla třináctky byla bohužel neprávem podceňována, při čemž přílišná sebedůvěra členů sedmnáctky vyprůštila z velmi pochybného pramene. Třináctka vyhrála svůj zápas právě proto, že nespala na vavřínech, že se snažila pro svoji věc zainteresovat všechnu emigrantskou veřejnost a hlavně, že informovala bezvadně své stoupence, zatím co my, stojící na straně Rady, byli jsme bez jakýchkoli konkrétních zpráv. -- Byl bych nerad, kdyby si někdo vykládal tento můj spravedlivý posudek jako nějakou změnu linie, nebo snad námluvy s představiteli třináctky. Stál jsem od počátku nesmlouvavě po bohu sedmnáctky a dodnes nevidím důvody pro nějakou změnu svého postoje. My, národní socialisté s centrem ve Francii, víme lépe, než kdo jiný, jaký je smysl tohoto, tak houževnatě vedeného zápasu. Proto nemůžeme a nesmíme mlčeti ve chvílích, kdy je potřeba říci hodně nahlas svůj názor. Dopisy, jež dostáváme od svých straníků z celého světa, jen potvrzují, že cesta, kterou jsme nastoupili, je správná. Nevstoupili jsme do politické arény pro pochybný potlesk lidí, kteří nám aplaudují jen ve chvílích, kdy se stavíme kriticky k některým bývalým veličinám národně socialistickým. náš postup však nesmí také znamenat pokorný špalír lidem, kteří ve stínu svého majestátu odmítají přijmout něco jiného, než je lichocení. Nejsme ve služebním poměru s nikým, přes to, že to o nás

tvrdí ti různí malí šosáčkové, kteří nedovedou ve své prostotě pochopit, že je možno žít také nezávisle. Víme, že budeme musít i nadále - tak jako doma - bojovat s početnou armádou různých lichotníků, kořistníků a lidí bezpáteřných, kteří za sebe menší zlepšení své existence budou ochotni učinit vše, co vykouzlí spokojený úsměv na tvářích jejich "zaměstnavatelů". - Po celou dobu trvání našeho hnutí pokoušejí se pánové Ripka a spol. rozbít naše řady. Tento koncesovaný rozkladač všech politických stran snažil se získat k jednání některé členy našeho předsednictva /Dr. Karlík, Dvířka/, ovšem bezvýsledně. Náš poměr ke všem politickým stranám je jasný. Jsme ochotni stisknouti si pravici s každým kdo s námi poctivě smýšlí. Nerozdělujeme uměle národ na levici a pravici, ale známe buď poctivé nebo nepoctivé lidi. Věříme pevně, že postupem času rozšíříme své řady i o ty, kdož dosud buď ze strachu stojí stranou, nebo stále ještě věří v neomylnost různých stranických bůžků. Budeme bojovat do všech důsledků za naprostou očistu strany. Chceme vrátit stranu jejímu původnímu poslání, aby zas byla tou stranou, ku které se vždy s důvěrou upíraly oči a srdce všech poctivých československých občanů. Nikoho nepřemlouváme, nikomu nevyhrožujeme. Tyto metody, používané tak často našimi "přáteli", musí nám zůstat cizí. Jsme do všech důsledků stoupcem Masarykovy demokracie. Říkám Masarykovy proto, že zde v exilu mají někteří pánové svoji vlastní demokracii, která ovšem s Masarykovou nemá nic společného. Masaryk totiž byl služebníkem demokracie, kdežto oni používají demokracie pro své služby. Tak na příklad za nepřítel Benešova je označen ten, kdo seděl ve společnosti, která při vyslovení jména Beneš prý kašlala a pokřikovala. /Toto tvrzení stejně neodpovídá pravdě/. Ale napíše-li jeden z jeho soudců do velkých pařížských novin ostrý útok na Beneše, nemá odvalu nikdo ze strany, která se k Benešovi vždy hlásila, odsoudit tento postup, tím spíše, jedná-li se o člena předsednictva této strany. Kromě tohoto vstřížku máme ve svém archivu zajímavý materiál, ze kterého vysvítá, jak nepěkně smýšlel o Benešovi jeden z vrcholných vůdců našeho dnešního odboje, který se však dodnes Beneše při různých příležitostech dovolává a vydává se za jeho obhájce. Omluvou pro jeho nepěkné smýšlení o zemřelém prezidentu může být to, že Dr. Beneš se o něm vyjádřil velmi přílehlavým způsobem. Pracuje-li někdo z nás s příslušníkem republikánské strany nebo strany národ. demokratické či živnostenské, může být jist, že se najde muž s vlastní demokracií, který okamžitě spustí povyk o tom, jak se spolčujeme s odpůrci socialismu. A přece jsme ve svém přátelství nezašli ještě tak daleko, abychom v našem národně-socialistickém "Slově" uveřejnili útok fašisty na některého národně-socialistického poslance, jako se to stalo v časopise národně-socialistického redaktora v Londýně.

Sounrak, který se nápadně rychle stahuje nad některými vůdci našeho odboje nedá se žádným způsobem zastavit. Ani největší lesk generálské uniformy nepronikne již touto tmou. Blíží se doba, kdy naše ministerské a poslanecké tituly ztratí i poslední zbytek svého kouzla.

P O D K A R P A T S K Á      R U S  
Ing. Jan Bervida

Čs. politický exil v Paříži předvídal vývoj událostí mezinárodních i našich vnitřních a uvědomoval si, že bez jednotného demokratického vedení nelze úspěšně vést boj za svobodu národů doma. Rozhodl se tudíž již r. 1950 vybudovat vrcholné oblastní vedení na demokratické základně, za účasti všech demokratických politických stran. Oblastní Rada v Paříži pochopila včas, že pouze řádně demokraticky vybudované politické ústředí bude zárukou klidu v emigraci a hlavně, že jen tak možno se připravit pro zvýšenou politickou činnost za osvobození národů ČSR. - Ale místo demokraticky vybudovaného ústředí Rady ve Washingtoně, dočkala se emigrace po ročním bezvýsledném jednání s u s p e n d o v á n í činnosti Rady. Zatím co doma národy i celý demokratický svět z v y š u j í činnost v boji za demokracii, čs. exilové politikové činnost suspendují!

Vrchol všeho je, že v novém 24 členném "negociačním výboru" ve Washingtonu není ani jediný zástupce Podkarpatské Rusi. - Těžko může opravdu demokratický Čechoslovák pochopit, že za tři leta nebylo lze se dohodnout v politickém ústředí o zástupcích Podkarpatské Rusi. Kdo je tím vinen? Kde je boj za předmnichovskou republiku? Copak ta věrná Podkarpatská Rus nenáležela k ČSR? Nebo snad chce někdo i v exilu . . . dokazovat před mezinárodní veřejností, že se tamní národ dobrovolně připojil k SSSR nebo že národy ČSR s odtržením Podkarpatské Rusi souhlasily? Hanbou zůstane, že vláda i parlament ČSR dobrovolně vydaly Podkarpatskou Rus SSSR, ač k tomu neměly práva a ačkoli byl proti tomu všecken lid československý.

Za skutečnost, že zástupci Podkarpatské Rusi dosud nejsou v našem vrcholném politickém orgánu, neseme před budoucností před národy ČSR velkou odpovědnost. Tímto postupem se nevede boj p r o t i k o m u n i s m u, nýbrž děje se pravý opak! Pokračuje se v chybách 1945-1948.

Jsme jediným vítězným státem, který po minulé válce neuhájil ani to, co mu zaručil versailleský mír, zatím co všechny vítězné státy nejen uhájily hranice, dané versailleským mírem, ale připojily k svému území aspoň část toho území, které jim poražený nepřítel před tím zabral. Jestli by některý střeoevropský stát měl hájiti svá práva s veškerou energií s hlediska historického, národního, politického i hospodářského, pak je to stát československý! To si musí politické vedení vždy uvědomovat, jinak se dopouští chyb, na které budou národy ČSR dopláceti i v daleké budoucnosti!

oo  
dokončení článku se str. druhé

Bude to lepší a prospěje to velice našemu odboji. Má-li nám totiž zasvitnouti ono slunko, na které každý z nás tak toužebně čeká, pak zde musíme stát všichni jako rovný s rovným, bez zatížení oněmi funkcemi, ve kterých jsme doma národ zklamali.

## A Ť Ž I J E D E M O K R A C I E !

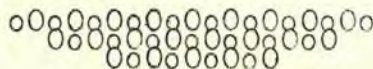
Dostávám mnoho dopisů od různých přátel nebo od národně-socialistických stranníků. Některé dopisy mne svým obsahem potěší a tak nějak mile pohladí. To jsou ty, které znamenají pro mne další injekci, potřebnou pro pokračování v boji, který jsme nastoupili. Jsou ovšem také i dopisy, po jejichž přečtení se člověk hluboce zamyslí a zesmutní. Tak divně u srdce mně bylo, když jsem před časem dostal dopis z Anglie od br. Svačiny, byv. člena výkonného výboru strany v Londýně.

Br. Svačina nepatří mezi tuctové, t. zv. matrikové stranníky. Je to poctivý chlap, který nosí a dělá čest červeno-bílému karafiátu téměř už čtvrt století. Nedotáhl to ve straně do vysokých funkcí, ale byl členem správní komise v Plané u Mar. Lázní a měl funkci bezpečnostního referenta. Jeho činnost vzbudila pozornost K. S. Č., která mu nedovedla odpustit, že v místě, které bylo vždy baštou komunistů, dovedl založit silnou nár. soc. organizaci. Po svém útěku byl v Ludwigsburgu v Německu jedním z mála nezakřiknutých, kteří měli odvahu hlásit se hned k starým barvám strany. Byl pro svou oblíbenost a upřímnost zvolen předsedou organizace nár. soc. v Jägerhofu.

Tento starý poctivý stranník měl odvahu zastati se ně nedávno v Londýně před "svobodným novinářem" Klátilem. Nebylo to poprvé a proto posl. Klátíl dal tentokrát průchod svému "demokratickému" smýšlení těmitěž ústy, kterými denně chrlí ze sebe naučené a napapouškované výroky o Masarykově demokracii.

Milý bratře Svačino, chápu plně tvoji bolest ze zklamání, které utrpělo tvé věrné nár. socialistické srdce v polemice s br. poslancem Klátilem. Ta věta, kterou Ti br. posl. Klátíl vyhrožuje - že, začneš-li mluvit o Čížkovi, že Tě jeho lidé ze schůze vynesou - tato věta je charakteristická právě pro tohoto "svobodného novináře". - Jsem rád, že nepíšeš, naplněn nenávistí vůči br. posl. Klátilovi. - Ne, bratře Svačino, jeho nelze nenávidět, jeho můžeš jen litovat. Sám víš nejlépe, do jaké míry lze jej činiti zodpovědná za všechny jeho činy. Jemu nelze ani zdaleka zazlívat, že seděl v poslancecké lavici ještě po únorovém puči a hlasoval pro Gottwaldovu vládu. Také mne prodal br. Klátíl za čochovici. - Nezlob se, že nepíši ostatní detaily, obsažené v Tvém dopise. Dík Tobě za důvěru, kterou nezklamal. - Píšeš, že začínáš nový život nasednutím do autobusu, který řídí Al. Čížek. - Tož, šťastnou cestu!

Alois Čížek



VE WASHINGTONĚ

byla sjednána dne 15. ledna 1952 dohoda mezi Radou svob. Čsl. a Národním výborem, podle které byla vytvořena 24 členná komise, složená rovným dílem z předsta-

vitelů Rady a Nár. výboru. Tato komise má připravit politický program a organizaci sjednoceného čs. demokratického exilu. K vyřizování běžné agendy bylo zřízeno zatímní dvoučlenné vedení: dr. Papánek a dr. Heidrich.

## "PROČ" A "PROTO" - NÁR. SOC. MLÁDEŽE

J. Dvířka

Jsem často dotazován, proč jsem vstoupil do "Čížkovy" národně socialistické strany. Celkem zbytečná otázka. Jsem již několik let členem strany a klubu nár. soc. akademiků, nemusel jsem tedy do strany v s t u p o v a t. K rozhodnutí, vstoupit do organizace, jejímž předsedou je br. Alois Čížek, mě vedlo několik okolností, které bych chtěl osvětlit.

Jsme svědky "politických" rozporů mezi představiteli emigrace, které však nejsou než nechutnými osobními boji a jsou dokladem jejich neschopnosti, zmatku a korupce. Důsledkem je smutná bilance jejich práce od února 1948. A pohlédneme-li blíže na jejich práci od května 1945 do 1948, vidíme, že vývoj situace odpovídal schopnostem těchto "velikánů našich dějin".

Jako člen čs. strany národně-socialistické, která byla součástí Národní fronty, jsem si vědom odpovědnosti a viny jejich představitelů na únorovém puči a byli-li někdo z vás účastníkem studentských demonstrací ve dnech 23.-25. února 1948, jistě pochopí, proč zaujímám odmítavé stanovisko vůči těmto osobnostem.

Žádný ze studentů, kteří stáli v zástupech na náměstí Republiky, na nádvoří techniky na Karlově náměstí či před branou pražského Hradu, nemyslel na to, že by mohl být jedním z těch, které zasáhnou pažby nebo střely esenbáckých automatů anebo jedním z těch, za kterými se za okamžik zavrou dveře policejních kamionů. - Jediná myšlenka ovládala tisíce zástupy: "Odpor do posledního dechu - neustoupit násilí!" - Zabarikádované studentské koleje však narně čekaly na rozkaz či pokyn. - Kde byli v těchto chvílích představitelé politických stran, prohlašující tak často na schuzích, že raději padnou, než by připustili ztrátu svobody? Jaké myšlenky ovládaly v těchto chvílích ony "rytíře smutné postavy"?

Odmítám, že by se byla zbabělost stala naší národní vlastností! - Byla tu však zbabělost a nerozhodnost politických vůdců, strach o osobní bezpečnost, strach z komunistické persekuce. Říkají-li, že se obávali krveprolití, jak chtějí ospravedlnit vraždy a násilí, pod nimiž dnes národ úpí? Stovky a tisíce uvězněných, deportovaných a popravených pykají za jejich chyby. - Často citují Masaryka a dovolávají se jeho ideálů. Zapomínají však na jeho "vydobytou svobodu je třeba též unět uhájit!"

Omlouvají-li dnes tito pánové své jednání tím, že nemohli předvídat takový vývoj situace, usvědčují sami sebe, že od počátku nebyli na svých místech. Dr. E. Beneš praví ve svých pamětech: "Umění politikovo je předvídat." - Jak předvíдали českoslovenští politikové? Zní neuvěřitelně, slyšíme-li, že Dr. Ripka ještě v září 1947, v době, kdy již většina národa prohlédla komunistické podvody, "věřil v čestné jednání svých komunických partnerů". - Nebo snad chce tvrdit, že byl "donucen" pět ody na obchodní smlouvu československo-sovětskou?

V demokratických státech je zvykem, že vláda, která se neosvědčila, bývá nahrazena novou a že poslanecká a ministerská křesla nejsou udělována doživotně. Naši exiloví politikové se však vyznačují obdivuhod-

nou vytrvalostí a neobyčejnou, téměř hroší kůží.-Přes to, že jim byla již mnohokrát vyslovena nedůvěra, s bohorovným klidem si přisvojují tituly nejvyšších reprezentantů emigrace /viz "Figaro", kde se Dr. Ripka uvádí jako předseda vrcholné organizace/.

A tito moudří otcové se usnesli, že br. poslanec Alois Čížek není dobrým národním socialistou a v y l o u č i l i ho ze strany. Zní to poněkud paradoxně, když pak čtete v knize o komunistickém Československu: "Máme-li říci, koho komunisté v Československu nenávidí nejvíce, musí uvést jména národné-socialistických poslanců Hory a Čížka." Bylo by též zajímavé znát stanovisko "vůdců" strany na př.k br. poslanci Uhlířovi, který se zraněnou rukou přišel do parlamentu, aby mohl okřídlenými slovy vznášet hold Gottwaldově vládě.-Pokud je mi známo, nebyl do sud ze strany vyloučen.

Skupina národních socialistů kolem br. poslance Al. Čížka si vytkla za úkol bojovat za očistění strany a proti všem korupčním a mlichovským živlům. Chce koncentrovat ve vedení strany pouze ty bratry a sestry, kteří se v boji proti komunistům osvědčili.-Br. Al. Čížek, dělnický poslanec, který byl ve velké oblibě právě též u studentů pro svůj odníravý postoj proti komunismu, i jiní členové výboru a předsednictva, bývají často napadáni politickými odpůrci, kteří se snaží všemi prostředky přivodit rozklad nebo oslabení organizace. Nevěřím však, že by se podařilo rozbít početnou skupinu, která je postavena na opravdu bratrské spolupráci a na vzájemné důvěře.

Toto je ná, myslím, že jasná odpověď tě, kdo mi kladli otázku, "proč jsem vstoupil do Čížkovy nár. soc. strany". Ještě bych chtěl dodat, že čekám již jen na zprávy, rozumí se "z dobrých pramenů", že poslanec Al. Čížek kolaboval s komunisty.

oOoOoOoOoOoOoOoOoOoOoOoOo

OoOoOoOoOoOo

#### PŘEDSEDNICTVO OBLASTNÍ RADY svob.

Čsl. v Paříži. Na plenární schůzi v prosinci 1951 byli zvoleni:  
Předseda: Ing. K. Fillo, nístopředsedové: A. Čížek, T. Šabo a Zd. Rys, gen. sekr. Dr. Formánek, jeho náměstken Jan Renner, poklad. F. Dezort.  
Další členové předsednictva: Ing. J. Bervida, Dr. M. Tuňlířová /kterou v její nepřítomnosti zastupuje J. Šámal/.

STŘEDO - a VÝCHODOEVROPSKÁ KONFERENCE EVROPSKÉHO Hnutí zasedala v Londýně od 21. do 24. ledna 1952. Nejvýraznější osobou čs. delegace byl Dr. Štěpán Osuský.

VALNÁ HROMADA ČS. STRANY NÁR. SOCIALISTICKÉ se konala v Paříži 9. února 1952 a zvolila toto předsednictvo: předseda: Al. Čížek, upř. Ing. Bervida, Št. Otruba/Kanada/a J. Svačina /Anglie/. Jednatel: Dr. Dresler, pokl. Slavoj Svoboda, zapisovatel R. Rada, zahr. ref. Dr. J. Mader, ref. mládeže Dvůrka, ref. žen: H. Pazderová, ref. zaměstnanecký: B. Plchot, soc.: M. Holler, /Sev. Francie/, kulturní: Dr. S. Keller, /USA/. - Dalšíni členy: A. Nička, Dr. F. Osvald, A. Horák/Sev. Afrika/, J. Švorc /Brazílie/, K. Rosa/Norsko/, Ing. Orság Dr. R. Karlík, J. Horák, J. Kuthan a V. Suchý.

## STRACH A PŘETVÁŘKA V EXILU

J. Svačina - Anglie

Jedním z velmi smutných zjevů v exilu je strach, který často se projevuje jako přetvářka. Odmítáme předem výtku, že o takových věcech by se v exilu nemělo psát, protože prý "Rudé Právo z toho bude mít radost...". Něco podobného by muselo být v první řadě adresováno našim pp.radním a výborům ve Washingtoně! Mnozí z nich rvaním se o funkce a pomyslná křesla nadělali už ostudy dost! Denně se setkáváte s lidmi, kteří jsou znechuceni a kteří raději ohnou hřbet a mlčí - protože se bojí! Proč se bojí? Bojí se, aby někdo z "mocných" je třeba "neshodil" při další emigraci, u anglických úřadů a pod. - "Co si budu pálit prsty! Nezapomeň, že X.Y., i když je to člověk nehodný a kariérista, má známosti a znemožní tě!" - Kdo se opováží se zeptat, nesouhlasit s tím, co se mu k věření předkládá - je parazit, ruší jednotu /?/ exilu, a prý pomáhá KSČ. Před strachem a terorem jsme utekli a tady se často s podobnými "desítkáři" setkáváme znovu.

K dříve uvedeným zjevům se druží - stokrát bohužel - velmi často nenávisť. Budete překvapeni, že lidé, kteří mají plná ústa bratrství, Masaryka a Beneše, lidé, tak často mluvící o svobodě a demokracii, dokáží nenávidět a špinit - nejdeš-li s nimi a nemlčíš!

A jsem-li u toho, chci říci několik slov k případu br. Čížka. - Kolik špatností bylo řečeno na jeho adresu od lidí, jsem tak blízkých! Nemůže být špatným člověk, který dovede odpouštět takovým lidským způsobem, jako to dokáže br. Čížek! Jak ubozí jsou ti, kdož ho napadají jako placeného agenta agrárníku, rozvraceče a já nevím co ještě! Všichni tito nactiutrhači by měli slyšet upřímné a chlapské názory Lojzy, který se dovede třeba i hlučně potýkat s přítelens s jiným politickým názorem, ale nezná intriky, podlost a faleš! A jak je skvěle placen těmi fabrikanty a statkáři /kde jsou?/, to jsem osobně viděl - a bylo mně ho až líto. - To, že dovede usednout k jednomu stolu s každým bez rozdílu politické příslušnosti, mu vyneslo titul "zaprodance". - Ovšem je jakoby samozřejmé, když mnozí z těch "zásadních" a svatých se klidně objímají s největšími fašisty a Masarykobijci! To je pěkná logika! Mnozí vidí v Čížkovi nepřítele Dr. P. Zenkla. - Sám jsem před časem projevils nesouhlas s článkem, uveřejněným v "Slově" proti Zenklovi /dopis čtenáře/. Dnes vím, že poměr br. Čížka k br. Zenklovi je určitě upřímnější /byť i s mnohým nesouhlasil/, než těch, kteří v době rozkolu v Radě očekali za bukem a o Zenklovi nechtěli ani slyšet. Dnes ovšem jsou to "obrozenklovci". A na konec: často slýcháme od lidí, kteří pro politické pře svědčení utekli z domova, že socialismus je zprofanován - "díky" SSSR. Při vzpomínkách na T. G. M. stojíme v úctě před jedním z největších socialistů a hned na to se bojíme to slovo vyslovit! Že bychom sli tak daleko, jako ona paní v Australii, která na jakési schůzce krajanů, oslovena "sestro", prohlásila: Neříkejte mi "sestro"-socialismus už dávno chcípnul. Říkejte mně "milostivá". - Ať žije milostivá uprchlice!



POCTIVÁ PRÁCE - POCTIVÉ OHODNOCENÍ  
Slavoj Svoboda

" Před časeu jsem viděla váš časopis "Slovo", který se mi velmi zalouvá, protože konečně je vidět, že do strany národně-socialistické přichází poněkud jiný duch a že tu je aspoň jistá skupina, která chce s různými nemožnými poměry skoncovati. Vaší činnosti můžeme jen blahopřát. Doufejme, že se Vám podaří tak, jak si to spolupracovníci "Slova" představují. "

Takto začíná jeden z dopisů našich čtenářů "Slova", došlý právě když jsme vzponínali, jak jsme před dvěma lety začínali a za jakých okolností a z jakých příčin jsme se k této práci seskupili a u ní též vydrželi přes všechny těžkosti a nesnesitelné poměry, které nám způsobovali a ještě způsobují lidé, bránící se jakémukoliv organisování, aby jich činnost nemohla být kontrolována a aby se nemuseli ze svých činu a jednání nikomu odpovídat.

Od roku 1945 do 1948 si naši vládní činitelé dělali co chtěli a za tuto práci brali milionové částky, o kterých nevěděla a nebyla uvědomněna poslanecká sněmovna. Je velmi smutné, že mezi těmito vládními činiteli byli i naši straníci ve funkcích ministrů. Kromě svých platů ministrů a případných dalších platů z jiných funkcí, přijímali pánové každý rok jeden milion Kčs, jak se o tom zmínil již br. poslanec Čížek v jednom z předešlých čísel "Slova". Národ má právo se dovědět, za co byl tento milion Kčs ročně vyplácen, zatím co na druhé straně dělnictvu a státním zaměstnancům nemohla a ani nesmělo být zlepšeno jejich bídné honorování! Nyní se tedy již ví, proč někteří naši ministři a politici pracovníci byli tak málo radikální vůči komunistům, o politice dr. H. Ripky ani nemluvě! Přes to právě tito lidé stojí dnes na vedoucích místech naší emigrace a prohlašují se za největší protikomunisty. To je pro některé lidi příznačné: jen když to vynáší! Za peníze všechno, nehledě ani k diktátorskému jejich jednání.

Proti tomu ovšem se stavíme na odpor a naše úsilí je čestnými lidmi a národními socialisty v celém světě zejuéna, plně oceňováno. To, že se proti nám pracuje všelikými intrikami, že jsou ohrožovány naše existence, to nás v naší činnosti jen utvrzuje a spojuje. Pro lepší budoucnost vlasti je třeba dávat i ze skromných prostředků co nejvíc, aniž při tom myslíme na poslanecká, ministerská nebo presidentská křesla. - Proto také neexistují mezi námi rozpory a žárlivost, přes to, že se o jich vyvolání dějí z různých stran hojné pokusy.

Nejcennějším hodnocením naší práce jest, že se ustavují nové organisace čs. národních socialistů mimo Francii a zasílají nám příspěvky a dary, k umožnění další činnosti.

Děkujeme všem dárcům a přejeme nově ustaveným organisacím mnoho zdaru a úspěchu v jejich práci. Zvláště jim přejeme neohroženost.

////////////////////////////////////

Dr. Jan Mader:

Halo, Halo, Radio Svobodná Evropa!

Při dobré české vepřové s knedlíkem a se zelím a při poslechu českého vysílání jsem měl dojem, že sedím v dobré pražské restauraci. Německé oslovení číšníka mi připomnělo, že sice nejsme daleko od Prahy, ale že jsme v Lnichově, městě, na které máme sníšené vzpomínky již od roku 1938. Nyní je Lnichov střediskem propagandy, jež dokonale ničí úsilí pražské komunistické vlády.

Zprvu se zdálo heslo "Rozhlas Svobodná Evropa" jaksi cizí, ale už se vžilo a je to nejlepší propagační heslo doby. Spolupráce mezi národy se osvědčuje a pozvolna si všichni uvědomují nutnost svobody národů Evropy.

Byl jsem pozván na první ples "Radio Free Europe". Svorně tu vedle sebe seděli Američané, Češi, Slováci, Maďaři, Němci atd. Všichni mají radost z pospolitosti, vyjádřené heslem: Národy Svobodné Evropy, spojte se!

Musíme přiznat, že těch několik lidí, účastněných zde na díle brzského osvobození vlasti, zasluhuje uznání a ocenění. Musíme také být vděční Americe, že dala možnost řadě schopných intelektuálů v naší zemi uplatnit se. Jako každá věc, také Radio Svobodná Evropa potřebuje stálého zdokonalování. Nedo-  
statků není málo, ale mnohé již bylo napraveno a daří se plně snaha, aby bylo vytvořeno nejdokonalejší čs. vysílání do Československa. Je naší povinností pracovníkům na tomto díle přátí zdar a vzdát jim dík za práci k osvobození vlasti!

## ZPRÁVY Z NAŠICH ORGANISACÍ

BRAZILIE: br. Jos. ŠVORC, náš brazilský důvěrník, pozdravil naši valnou hromadu. Děkujeme mu, že přes všechny teror zůstává věrný.

MAROKO: br. A. HORÁK je důvěrníkem čilé organizace, která věnovala již 18.000 fr na tisk a žije v bratrském duchu org. pařížské.

SEV. FRANCIE: dův. br. J. HOLLER osobně pozdravil valnou hromadu. Kromě dobré činnosti organizační se br. Holler uplatnil též v čs. vysílání z Paříže - mluvil k horníkům ve vlasti.

KANADA: dův. br. OTRUBA - přes své zranění se věnuje výstavbě naší organizace, jež se slibně vyvíjí

U. S. A.: dův. br. Dr. KELLER zaslal na tisk. fond strany 2.000 franků. Dík za to, že nezapomíná na rodné hnízdo!

ANGLIE: br. J. SVACINA, dův. pro Vel. Britanii, projevuje velmi aktivní činnost. Vítáme nebojácného bojovníka!

VÝCH. FRANCIE: hlásí se br. PECHA. Vítáme ho do naší rodiny!

-----  
PŘEDSEDA br. AL. ČÍŽEK byl v Anglii, kde se účastnil důležitých polit. jednání a n. j. ustavil v Anglii čs. nár. soc. organizaci.

BRZSKÉ UZDRAVENÍ přejeme místopř. strany br. Š. OTRUBOVI, který utrpěl zranění při těžké práci v lese v Kanadě. --- Rovněž brzského uzdravení přejeme členu předsednictva br. Ing. ORSÁGOVI, zraněnému při autonehodě.

UPŘÍMNOU SOUSTRAST vyslovujeme pařížské organizaci strany republikánské u příležitosti nenadálé tragické smrti jejího člana Dr. A. Čejky.

M A L Ý O Z N A M O V A T E L

<p>ZRUČNÉ VYHAZOVÁNÍ nepohodlných stoupců ze schůzí obstarává chvalně zná- má firma MLÁTIL &amp; SPOL., Londýn Zn.. "Jen demokraticky".</p>	<p>PROSÍM O VYŠETŘENÍ na kolik přijde láhev whisky v Londýně, když za dvě čísla ČASU jsem zaplatil 1000 fr. Zn.: "Jsem jeden z mnoha po- stižených."</p>
<p>P.T. ŘEDITELŮM OCHOTNICKÝCH spolků nabízí své služby jako Jidáš pro blížící se pašiové hry chudý intelektuál.-Zn.: Universitní profesor, Nov. York</p>	<p>VYMĚNÍM pěkně položenou chalupu s KOVÁRNOU, dobře prosperující, za Marxův "Kapitál".-Značka: "Přibližně stejná cena."</p>
<p>Solní duo HUBERTL -- JIPKA, umělci v převlékání politic- kých dressů, vystoupí levně kde- koli. Zn..Denně nový program</p>	<p>EDOUŠEK FUSKÁ a KARLIČKA BLAŽKOVÁ oznamují své znovuzasnoubení Zn.: "Co srdce pojí, noře ne- rozdvojí."</p>
<p>SVÉ ÚSPORY nejlépe uložíte u fy ŠA &amp; BO, spol. s ruč. prachmizerným.-Zn.: "Zcela nedobytná pokladna".</p>	<p>VYMĚNÍM SLOVENSKÝ PROBLÉM za slušné místo ve "For Free Europe".-Zn."Chudoba cti ne- tratí."</p>
<p>ŠAVLI NA VYSEKÁVÁNÍ Z DLUHŮ P.T. nemajetným uprchlíkům nabízí generál taj.zpravodaj. služby.-Zn.: "Nenápadně jako vždy."</p>	<p>VYTOČENÍM stříbrnou orlici za visum do Ameriky . Značka: " Selská jízda "</p>
<p>PROCHÁZKU K VODĚ doporučujeme členům Rady.- Zn.: "Jisté ozdravení".</p>	

" S L O V O " - buletin čl. strany národně socialistické  
Předsednictvu zodpovídá Alois ČÍŽEK, hotel Negro  
Place des Fêtes, GAGNY /S&O/  
Administrace /objednávky, předplatné a dary/:  
Slavoj SVOBODA, hotel Negro, Place des Fêtes  
GAGNY /S & O/, France.  
Náhrada za jeden výtisk FFrs 30, poštovné FFrs 10.-

NEZAPOMĚŤTE ZASLAT PŘEDPLATNÉ ! ! !